

timellä. Muuinpussin sijasta voi käyttää luumun kokoista lanellipal- loa, kun sitä on käytettävä valkoisiin kankaisiin, pistetään hiukan kostutettuun sijnauhukseen, ja kirjavia kankaita varten hiukan kostutettuun espanjanvalkoiseen, johon on sekotettu tuhkua. Tällä sivellään mallia huolellisesti ja palloa pistetään vällillä jauheeseen, niin että ääri- viivat selvästi näkyvät kankaalle.

Ellei kostea jauhe kyllin selvään merkitse ääri- viivoja sillelle ja vil- lukanankaalle, otetaan paperi nopeasti pois ja ääri- viivat piirretään höyhene- lä- tai siveltimellä. Kun väri on kuivanut, siirretään kangasta raudal- la nurjalta puolelta.

Toinen keino on seuraava: kangas levitetään sileäksi, pöydälle ja pette- tään n. s. kopiopaperille, jota löytyy eri väreistä. Kopiopaperin värillinen puoli pannaan alas päin ja malli kiin- nitetään siihen pienillä kopionautoli- la ja piirros ylöspäin, niin että ko- piopaperi tulee olemaan kankaan ja mallin välissä. Jotkut paperit vähän- göttävät, piirretään sitten ääri- vii- tyllä kynällä, sukkapulkalla tai m. s. kapineella, niin että ääri- viivat selvästi näkyvät kankaalla, kun pa- perit poistetaan. Ellei kopiopaperi ole niin suuri, että koko mallin voi piirtää samalla kertaa, siirretään ko- piopaperia, sitten kun on piirretty niin pitkälle, kuin se riittää, eteen- päin mallin alle hyvin varovasti, jot- tetä malli eikä kangas siirry paikal- taan, aiheuttaen epätasaisuuksia piit- rokseen. — A. G.

Vastaus. — Luteet saa häviämään lamppuöljyllä. Ensin puhdistaa huoneet ja sitten pyyhki lamppuöljyn kastellulla reulla jokaisen mahdolli- sen luteitten asustaman koloan. Minä häviän siten luteet tyystin, mutta työ- tyy nudistaa öljyjämistä useamman kerran. — A. R.

Jouluko vai uusivuosi?

(Jatkoo eostmälsettä sivulta)

vijuhlan päivä, — vai onko mi- tään, joka siksi paremmin so- veltuisi, sanokaapas? Onko mi- tään, jolla jo itsessään, välittö- mästi, on niin elämään sisältyvä, niin ajatuksia ja tunteelmia he- rittävä, niin terveen ihanteelli- nen ja luonnollisesti juhallinen pohja; onko mitään, joka niin so- veltuu kaikille, niin nuorille, kuin vanhoille, niin aineen, kuin aat- teen ja niin kylmän järjen kuin hiekkuvain tunteidenkin ihmisel- le, — että se melkein väkisin ja edelläkäyneen muotijuhlan vä- symyksestä huolimatta tahtoo kullekin "itse tykönänsä" muo- dostua — juhlien juhaksi? Sillä harvapa se lienee, joka ei vuo- den virstantopalla hetkeksi py- sähtyisi, vilkahdukseni taakseen ja sitten eteenkin päin; ja har- vapa se lienee, jolla ei olisi niis- sä molemmissa jotakin mielen- kiintoista, — ehkäpä pettyystä jällellä ja edessä fusia toiveita ja hyviä, tuettavia päätöksiä.

Sii: onko elämänsisällyksen mukaisempaa juhlapäivää, sovel- tuvampaa kotiin ja kokoontumi- seen, sopivampaa onnetoivotuk- sille, lahjoille ja muistoille, sa- nalla sanoen juhli- riseen "hen- gessä ja totuudessa," kuusin ja kynttilän, kaikenlaisin kaunistus- keinoin, herkkuin ja henkevin oh- jelman?

Entä lapsille, joista me kasva- tamme "uden ajan ihmisiä," i- seämme terveempää polvea, yle- vämpää ihanteissa ja vahvempaa vapautensa ymmärtämisessä — löytyykö mitään varten juhla- päiväksi sopivampaa, yhtä hyvin kasvattavia vaikutuksia jättävä- nä, kuin lapsuuden muistoja van-

huden päivilleen antavana? Ei varmaankaan.

Ja kuitenkin on tämä päivä saanut tyytyä ylempalteisesti teeskentelevän joulun jätettiin, vähempään kuin puoleen. Meitä, jotka muuten olemme käyneet juhlienkin järjestelyyn omalla rohkealla tavallamme, on se ollut epäjohdonmukaisuutta, johon voisi jo kohtuudella kiinnittää huomiota. Luulakseni siitä on- kin luonnollisena seurauksena, että joulun ansioton juhlat il- sestänsä kevenee ja siirtyy u- dellevuodelle, niin että siitä en- nen pitkää muodostuu se, miksi sen on "jumala luonut."

Silloin varmaan myöskin tä- män ansiokkaan julkaisun nimi on toinen, nimittäin "Työmie- hen Uusivuosi," jonka nyt jo soi- sin sen otsikkona olevan, vaikei se vielä olisikaan voinut terveel- listä vaikutustaan sisältöön jät- tää, kuten se sitten tulisi tekemään.

A. P.

POIKANI LUON- TEEN TOINEN PUOLI

(Jatkoo)

"Sentähden," vastasi Josefiina, ja äänensä oli mietteenen, "sen- tähden, että hänellä on tavalli- nen kolmipuolinen ajatustapa. Hän mahdollisesti ei ole koskaan kuullutkaan neljänestä, jonka sanotaan olevan sisimmässä — missä taivaan valtakunnan myös- kin sanotaan olevan — ja missä minä ja sinä Donipoika elämme enimmäkseen. Ja tiedätkö Don, että joskus minua vaivaa pelko, että aika voi tulla, jolloin unhoi- tamme sen, tai ainakin unhoi- tamme tien ulos ja sisälle. Mei- dän täytyy koittaa pitää tietmie- sinne auki, eikös Don?"

Hän pyyhkäisi hiukset otsaltaan poikamaisella kädenliikkeellä ja Don nousi hitaasti jaloilleen. En uneksintakaan, että Don ymmär- si tytön puheen, mutta hän laski pojän ujolla kömpelyydellä kätensä Josefiinan olalle — ja Don on vasta yhdeksän vuoden vanha ja sellainen ulkoilma atleetti — ja sanoi hellästi:

"Koetamme pysytellä siinä niin kauan kuin mahdollista, emmekö teekin niin, Jo? Minusta on ikä- vää ajatella, että joskus voisin tulla niin vanhaksi, että olen aivan samanlainen kuin kaikki muut ihmiset, ettei minua voi toisista tuntea erilleen. Maurice haluaa olla sellainen kuin kaikki muut! Hän menee miehummän äidin kanssa "sympathy" konsert- tiin kuin mäikä laskemaan. Ja toissa päivänä hän oli hirveästi hämmästynyt kun Mrs. Vance Janetin kanssa ajoi ohi ja me olimme palloa heittävässä ja Mauriceilla ei ollut hattua pääs- sä, että olisi voinut nostaa heille hattuaan. Maurice on hirveästi komean näkönen, ja hän aina te- kee niinkuin käsitetään, mutta joskus hän on hirveän suuttutu- tava." Don pudisti olkapäitään.

"Meille tuli tappelu tänäpäivänä koulusta tullessa ja hän olisi voin- nut antaa minulle selkään, jos ei olisi suuttunut niin kovasti. Mi- nä olen sanonut ja sanonut hä-

nelle, että hän on väkevämpi kuin minä ja voisi kyllä antaa minulle selkään jos ei suuttuisi niin silmittömästi, ettei näe mi- hin lyö. Hän on sentään parempi siinä suhteessa sen jälkeen kun sinä tulit meille ja on mel- kein pehmittänyt minut pari ker- taa."

Don nauroi itseksensä ja hetken kuluttua jatkoi:

"Mutta mitä enemmän Maurice suuttuu sitä enemmän minua naurattaa ja eikö se olekin kum- maa kuinka nopeaan ja hyvin osaat lyödä, jos ei sinulle tule kiire sisässäs?"

Jos poikani "sympathy" konser- tti, "suuttustuttava" ja "häm- memmestynt" häiritsevät hänen kumppaninsa kuuloaistia, niin ei hän antanut pienintäkään merk- kiä siitä. Hän vaan huoletto- masti heitti käsivartensa Donin kaulalle aivankuin olisi hän ollut Ted French ja hetken aikaa oli huoneessa niin hiljaista, että voimme kuulla tulen liekkien kuiken ja mahlaisen omana- puun laulavan vitinän tulen sitä syleillessä. Loimuava roihu heit- ti vapauttavia varjoa hämärtä- vään huoneeseen ja silloin täl- löin korkeampi loimu heitti pit- kulaiset varjot kattoon saakka. Don katsoi luottavalla tuttavuu- della Josefiinaan kun mahlaisen puun laulu kävi kirkakaksi tuos- sa avmaisessa vikinässään.

"Kuuletko tuota, Jo?"

"Se taitaa olla Tulen Henget- tären laulu, vai mitä arvelet? Ja Don, sinä kun mainitsit siitä synfonikonsertista; tiedätkö, että kaikki soittokoneet stämmätään eli viritetään obosta? Minä tun- nen sen orkesterin johtajan — minä pidän seuraa hänen pikku- tytölleens sunnuntaiamusin sillä aikaa kun sinä olet sunnuntai- koulussa. Mitäs tykkäisit siitä, jos minä pyytäisin että saisimme mennä heidän harjoituksiinsa jos- kus ja päästä selville siitä miten se orkesteri oikeastaan toimii? Olen ajatellut, että olisi mukava saada se selville?"

"Oh, Jo! Saisimmekohan me todellakin? Gii, kuinkaahan pian? Onko sanakirjassa obon kuva?"

Tämän sanoi Don! Poika jo- ka ei muuten ole konserttiin lä- hetnyt kuin pakoittamalla.

"Laulen, että se on siellä, mut- ta minusta tuntuu kuin kuulisin puntaatikon kutsuvan sinua. Ja mitä minuun tulee, täytyy minun mennä puoleksi tunniksi juttele-maan miehen kanssa, jonka elä- män tavat ovat niin hämmästy- tävän epäjärjestyksessä, että en minä koskaan uskaltaisi enkä voisikaan sellaisesta uneksia. J- kohtaukseni tämän miehen kans- sa on vielä isäsi määräämä! Mut- ta se vanha tyranni on ollut kuolleenä jo monta vuosisataa, joten en minä häntä pelkää."

"Kuka? Isäkö?" kysyi Don silmät suurina.

"Ei," nauroi Josefiina. Hän on niin elävä kuin olla voi, ja voi kukaties torua minua historian luokalla huomenna, jos en nyt heti kiiruhda huoneeseeni ja ryh- dy läksyjäni tarkastamaan."

Yhä nauraan Josefiina kohotti nyrkkiänsä uhkaavaan asentoon ja Don oli heti valmis nyrkkeineensä vastassa ja minuutin ajan kävi heidän välillään vilkas ottelu.

Sitten Josefiina reuhtoi Hanibilla kunnes tämän hirmuinen ääni kävi äkäiseksi vastakohtaksi koi- ran iloisuudesta liehyville hän- nälle. Sen jälkeen Josefiina pois- tui huoneeseensa ja Don puita hakemaan kellarista.

Ja Francis ja minä katselimme toisiamme puoleksi itkien puoleksi nauraen. En tiedä mitä vaimoni ajatteli, mutta minusta tuntui kuin olisin kadottanut jotain. Minusta tuntui kuin olisin samanlainen kuin kaikki muut ettei minua voi "erottaa toisista erilleen." Minä, joka olen auk- toriteetti historiassa, olen kirjoit- tanut useita kirjoja siitä, joista on otettu monta painosta, minä, joka olen taitava tanssija ja pal- jon tykätty sillä alalla, ja voin miellyttää naisia, ja olen joskus tuntenut jonkinmoista ylpeyttä kyvyistäni, minut nyt valtsi yhtäkkiä tunne, että olen saman- lainen kuin kaikki muut — että olen kadottanut jotain, mitä Don ja Josefiina omaavat ja rakkaana pitävät.

Francis painoi poskensa omal- leni. Syvä huokaus puistatti hä- nen äidillistä vertalooan kun hän painautui lähemmäksi minua. Käsi- varteni kirotuivat lujem- min tuon vartalon ympäri.

"Älä sure," kuiskasin minä loh- duttaen, tuskin tietäen mistä. "Illallisen jälkeen otamme Donin kelkan ja menemme laskemaan Beaconin mäkeä — uskallatko!"

Ja niin me teimmekin!

Jos olet varma ettet mitään saa rupea rukoilemaan ja pyyte- lemaan.

PARANSI HÄNEN KUVAREPEAMANSÄ
Minä repesin palasti nosteassani kirstua monta vuotta takaperin. Tohtorit sanoivat ainoan toivan parantumiseen olevan leikkaus. Kiveytyvät eivät nautaneet minua. Vihdoin sain jotakin, joka paransi minut nopeasti ja täydellisesti. Sitä on kehitetty vuosia, eikä voinut ole palannut, vaikka teen kovaa työ- tä kirvesmiehenä. Ei ollut mitään leikkausta, ei ajanhukkaa, ei vaivaa. Ei minulla ole mi- tään myytävänä, mutta annan täydellisen tied- don miten voitte löytää täydellisen parannuk- sen ilman leikkausta, jos kirjoitatte minulle, Eugene M. Pullen, Carpenter 926 D Marsel- lus Avenue, Manassas, N. J. Leikkakaa tänä iltona ja näytäkää se jollekin toisille, jotka ovat repeytyneet — voitte pelastaa jou- ken hengen, eli aivan kaikkien tuskien, joka johtoi repeytymisestä ja leikkauksen pelon ja vaarallisuuden.

VAPAASTI

Hengenahdistusta kärsiville

Uusi kotiparannuskeino jota jokainen voi käyttää ilman huolta ja ajan tuhlausta. Meillä on uusi menetelmä jota parantaa hengenahdistuksen ja me haluamme että ko- keillette sitä meidän kustannuksella. Ei hait- ta josko tuntuu on pikä- tai lyhytaikai- nen, jos se on ainoa laatu, joka ei ul- nekälmäinen, teidän yltäisi koetaa vapaa koe- tarjouksettamme. Ei haittaa missä imanolassa te olette, mikä ikänne ei annettuna on, jos teillä on hengenahdistusta, meidän kei- nomme pitäisi parantaa teidät nopeasti.

Me erikoisesti haluamme lähettää tämän aihle jota näennäisesti ovat joutuneet toi- vottomaan tilaan jolloin kaikki sisähengi- tystalokkeet, opiumivalmisteet, patenttivaik- keet, y. m. ovat olleet avuttomia. Me haluamme näyttää jokaiselle meidän omalla kustannuksella, että tämä uusi parannuskei- no on ainoa joka lopettaa kaikki hengenah- distukset, läähätykset ja kaikki kaulien tau- diin puistatukset heti ja iinaaksi.

Tämä vapaa tarjous on liian tärkeä sivu- taaksemme sitä yhtään päivää. Kirjota tä- nään ja abota käyttämää keinoamme heti. Älä jätetä ruhna. Ainoastaan postitettua alempana oleva kuponki. Tee se tänään.

FREE ASTHMA COUPON

FRONTIER ASTHMA CO., Room
S., Niagara and Hudson Sts., Buffalo,
N. Y.

Send free trial of your method to:

.....
.....
.....